

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Bódis Károly ügyvéd által képviselt K. S.-né felperesnek a Országos Rendőrfőkapitányság alperes ellen közigazgatási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. november 17. napján kelt 9.K.30.435/2009/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.K.30.435/2009/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

2009. március 4. napján a Ny., P. utcában a felperes által üzemeltetett gépjármű 30 km/óra helyett 62 km/óra sebességgel közlekedett. Emiatt a felperest az alperes elsőfokú szerve 90.000.- Ft közigazgatási bírsággal sújtotta. Az elsőfokú határozatot a felperes 2009. április 29. napján vette át. A másodfokú jogerős határozatot az alperes 2009. június 17. napján 21000-161/3333/3/2009/objf. szám alatt hozta.

A felperes keresetében másodfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte, állította, hogy a gépjárművet nem ő vezette, neki jogosítványa sincs, ezért nyilvánvalóan a cselekményt nem követhette el. Nem tudja azonban ki lehetett az, mert autóját a férje cégének szokta kölcsönadni. Kifogásolta, hogy az eljárás megindulásáról őt nem értesítették, és a 30 napos ügyintézési határidő meghosszabbítása is elmaradt. Hivatkozott arra is, hogy a határozat meghozatalára nyitva álló 60 napos jogvesztő határidő eltelte után kapta a határozatot.

A megyei bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperessel szemben a közigazgatási bírságot 60 napon belül szabta ki az elsőfokú hatóság. Rámutatott arra is, hogy nem jogvesztő az a 60 napos határidő, melynek elmulasztására a felperes keresetében hivatkozott. Az ítélet azt is kimondta, hogy a határozat hozatalakor a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 29. § /4/ bekezdésének d/ pontja szerint akkor lett volna mellőzhető - egyszerű megítélésű ügyről lévén szó a felperes előzetes értesítése az eljárás megindításáról -, ha a határozatot azonnal meghozták. Ez a jelen ügyben 55 napon belül történt, ezért szükséges lett volna az előzetes értesítés, de annak elmaradása nem hatott ki az ügy érdemére.

A megyei bíróság jogerős ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte az ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését. Előadta, hogy a felperest az eljárás megindításáról értesíteni kellett volna, melynek elmulasztása olyan súlyos eljárási szabálysértés, ami erre az intézkedésre megfelelő alapot ad. Jogszabálysértésként a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény /a továbbiakban: Kkt./ 21/A. §-ának /2/ bekezdését, valamint a Ket. 4. §-ának /1/ bekezdését és 111. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

Sérrelmezte továbbá a Ket. 33. § /1/ bekezdésében foglalt 30 napos ügyintézési határidő túllépésének figyelmen kívül hagyását azt is állította, hogy a Kkt. 21. §-ának /3/ bekezdésében írt 60 napos határidő nem ügyintézési határidő.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság az 1/2010./II.18./ közigazgatási jogegységi határozatában kimondta, hogy a Kkt. 21. §-ában szabályozott 60 napos bírságkiszabási határidő túllépése esetén az ügyintézési határidőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. E határidő túllépése az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésnek minősülhet.

Jelen esetben a hatóság határozatát 60 napon belül meghozta és közölte is az 55. napon a felperessel. A határidő betartása miatt nem történt az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés és erre alapozva a Ket. 111. § /1/ bekezdése alapján a határozat hatályon kívül helyezéséről nem dönthetett a bíróság.

A felperesnek a Kkt. 21/A. §-ának /2/ és /4/ bekezdése alapján módja lett volna a bírságolás alól mentesítő bejelentést megtenni.

Jogszerű döntést hozott a megyei bíróság, amikor ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A Kkt. 21/A. §-ának /2/ bekezdése értelmében, ha a gépjárművet az üzemben tartó a szabályszegést megelőzően más személy használatába adta, és ezt a használatba vevő személy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt olyan nyilatkozatával igazolja, amelynek alapján a gépjármű hatósági jelzése, az üzemben tartó és a használatba vevő személy neve, születési ideje, születési helye, lakcíme, illetve a használatba vevő személynek a gépjármű vezetésére jogosító engedélyének száma megállapítható, valamint megjelöli azt az időszakot, amelyre a gépjármű használatát a használatba vevő az üzemben tartótól átvette, vagy pedig - azon gépjárművek esetében, amelyek külön jogszabály alapján a közúti forgalomban menetlevéllel, illetve fuvarlevéllel vehetnek részt - olyan menetlevél, illetve fuvarlevéllel igazolja, amely alapján a gépjármű hatósági jelzése, az üzembentartó és a használatba vevő személy neve, születési ideje, születési helye, lakcíme, illetve a használatba vevő személynek a gépjármű vezetésére jogosító engedélynek száma megállapítható, valamint megjelöli azt az időszakot, amelyre a gépjármű használatát a használatba vevő az üzemben tartótól átvette, akkor a közigazgatási bírságot a használatba vevő személlyel szemben kell kiszabni. Ilyen bejelentés a hatósághoz nem érkezett.

A felperes a fentiekén kívül a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. §-ának a megsértésére is hivatkozva nyújtotta be felülvizsgálati kérelmét. Alapvetően azonban azt kifogásolta, hogy nem értesítették őt az eljárás megindításáról, azt nem támasztotta alá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete okszerűtlen következtetésen alapult volna, vagy iratellenes megállapítást tett volna, hiszen a felperes a szabályszegés tényét maga sem vitatta.

A közigazgatási határozat hozatalakor hatályos Ket. 29. § /4/ bekezdésének d/ pontja lehetővé tette azonnali határozathozatal esetén az egyszerű megítélésű és a tényállás előzetes tisztázását nem igénylő ügyekben az eljárás megindításáról szóló értesítés mellőzését. Nem hatott ki az ügy érdemére a rendelkezésre álló adatok alapján az eljárás megindításáról való értesítés elmaradása, mert a felperesnek a határozat kézhezvételét követően módja lett volna a kimentési jogával élnie a Kkt. 21/A. §-ban foglaltak szerint.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költsége nem merült fel, ezért a költségviselésről a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkezni nem kellett.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésébe, 39-41. §-aiba foglaltaknak megfelelően és a 64. §-a szerint alkalmazandó a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2010. október 5.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, dr.Kovács András sk. bíró**